

— На Главка! извика Недія.

— Да, мила моя, казахъ ти понапредъ че не е Главкъ предмѣтъ на моята любовь, но сега мыслю че иогъ да ти са довѣръ съвършено; момъкътъ, когото азъ либъ, е аенианинътъ.

О, колко злочеста останъ тогасъ Недія! Тя бѣ подала съвѣтъ, тя подѣйствува да са откаже Главкъ отъ Юна, и тъй положеніето ѝ станѫ положе, защото силата на вълшебството щѣше да преобърне сърдцето на Главка въ полза на нова сънеринца! Неможеше горката да си откаже; въ вътрешната тъмota на колата Юлія не можи да съгледа душевнотѣ страданія на другарката си и продължаваше прискаската си за несумиѣнната сила на либичето, за отчашенето на Юна, като подмѣсване попѣкога страшны описанія за пещерата и за физиономията на Арбака и са чудише за силната властъ на египтилиния надъ адската тъзи вѣщица.

Между туй Недія са свѣсъгаваше отъ омайваніето сп и изведнажъ й блѣсъкъ на ума една мысль отъ вдѣхновеніе. «Като останъ да спи въ стаята на Юлія могъ да й земѣкъ либичето.»

Като стигнажъ въ къщата на Діомеда слѣзохъ и отидохъ въ стаята на Юлія, дѣто вечерата бѣше готова.

— Ний, Недіе, може да ти е студено безъ сумиѣніе, нощнаго въздухъ бѣ като ледъ студенъ, азъ съмъ помръзихъ доро до жоситѣ си.

И Юлія исправаше пълни чаши съ ароматическо вино.

Имашъ ли го питіето, попыта я Недія, дайми да го видѣхъ малко; колко е малко стъкъцето! и какъвъ цвѣтъ има жидкостта?

— Чистъ и быстъръ, отговори Юлія като за мазадъ либичето, но са различава никакъ отъ вода. То нѣма никакъвъ вкусъ, какъто ма увѣри вълшебницата; и малко капки сѫ доста за да свържатъ любовта до край. Трѣба да са смѣсе съ друга жидкость и Главкъ ще осѣти че го е испилъ чакъ отъ слѣдствието му.

— Нанстинна ли прилича на вода?

— Да, быстро е като нея и безъ вкусъ и види са нанстинна направено отъ нощната роса. Лѣгче дѣйствително, о какъ въ быстрилата ти свѣти бѣдѫщата ми наѣвѣда!

— Че какъ е загулено?

— Само съ една затулка . . . нѣма миризма не го оттуляй. Чудно какъ покорава сачкыгъ чувства, безъ да докача собствено никое!

— Дѣйствува ли бѣрже?

— Обыкновенно бѣрже, по нѣкога са забавя нѣколко часа.

— О колко е хубава тъзи миризма, нанстинна е превъходна